

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Acompanyem Jesús

Ens trobem a l'inici de la Setmana Santa. Avui recordem l'episodi en què Jesús va entrar humilment a Jerusalem muntat en un pollí. L'evangelista Joan explica que molts habitants de Jerusalem van sortir a trobar Jesús portant rams de palmera. Avui ens unirem a ells en la benedicció dels rams i en la Missa de la Passió.

Els ritus de la celebració d'aquesta festa recullen el goig amb què el poble esperava el Messies, però també reflecteixen l'inici del drama que va viure Jesús. I és que en aquest dia recordem el començament de la seva Passió, mort i resurrecció.

Avui, inspirant-me en algunes homilies del papa Francesc, voldria compartir amb vosaltres algunes reflexions que ens ajudaran a acompanyar Jesucrist en aquests moments tan decisius per a la seva vida i per a la vida de l'Església.

A la segona lectura de l'Eucaristia del Diumenge de Rams podem llegir que Crist es va humiliar fins a prendre la condició d'esclau (cf. *Flp* 2,7). El Papa diu sovint que aquestes paraules ens revelen quin era l'«estil de vida» de Jesús. Jesús va viure en un poble humil, va passar per la vida fent el bé a tothom, i no tenia un lloc «on reposar el cap» (*Mt* 8,20). Aquest estil de vida és un model per a nosaltres. Jesús

ens ensenya a viure amb humilitat, a optar sempre pel camí de l'amor i del servei. Seguim l'exemple de tantes persones que, amb creativitat i alegria, dediquen discretament el seu temps als altres.

El text de l'Evangelí que avui proclamem és el de la Passió segons sant Lluc. És un text llarg en el qual podem reflexionar sobre l'actitud de les persones que es van trobar amb Jesús durant la seva Passió i mort. Contemplem les multituds que lloen Jesús en la seva entrada a Jerusalem, però que al cap de pocs dies se'n desenten. Fixem-nos en els deixebles de Crist; se senten sobrepassats per la situació i no comprenen res del que està passant.

El Papa ens demana que llegim el text amb atenció, ens situem en l'escena i ens preguntem: «Qui soc jo davant Jesús?». És a dir, amb quin personatge m'identifico més? Demanem al Senyor que ens ajudi a tenir l'actitud de Simó de Cirene. Simó, encara que venia cansat de treballar, ajuda Jesús a portar la seva Creu. Prenem exemple de Josep d'Arimatea. Ell, discretament, demana a les autoritats el cos de Jesús i li dona una sepultura digna.

Benvolguts germans i germanes, durant aquesta setmana que avui comença, acompanyem Jesús en el camí de la seva Passió, mort i resurrecció. Deixem-nos afectar per la darrera i definitiva manifestació d'amor de Déu per cadascun de nosaltres. Aprofitem aquests dies sants per fixar la nostra mirada en el Senyor, que tot ho pateix i ho viu per amor a nosaltres, per amor a tu i a mi. Quin desbordament d'amor! Al costat de Jesús, hi ha també les persones més vulnerables, crucificades pel sofriment. No les deixem mai soles. No permetem que la veu dels qui pateixen es perdi en el silenci de la indiferència (cf. Homilia del papa Francesc. Diumenge de Rams. 2 d'abril de 2023).

ENTREVISTA

Educació la interioritat

ANNA EVA JARABO FIDALGO

L'Anna Eva Jarabo va fer una experiència personal de silenci a la Cova de Manresa, a través de l'oració contemplativa de Franz Jalic. A partir d'aquesta experiència silent de més de vint anys, va iniciar la cerca i la formació en com educar la interioritat. De les diverses propostes pedagògiques que troba tria la de l'escola Mare de Déu de Lurdes de Barcelona, «perquè dona un gran valor a l'aprenentatge del recolliment silenciós». L'Anna Eva Jarabo és doctora en Ciències de l'Educació, llicenciada en Biologia i en Ciències Religioses, professora de religió a l'Institut Ernest Lluch i de l'Àrea d'Humanitats a la FPCEE Blanquerna, i mare de tres fills.

Quina reflexió has fet a partir del teu treball?

Els que ens dediquem a l'educació percebem que infants i adolescents cada cop van més aïllats, es mostren inquietos, distrets, neguitosos, confusos, amb greus dificultats per escoltar i reflexionar; impacients per viure-ho tot i al moment. Aquesta investigació i la formació rebuda a la Casa d'Espiritualitat de Sant Felip Neri m'ha ajudat a posar en pràctica eines i recursos molt valuosos, tant a l'Institut com al Grau d'Educació Infantil.

Què aporta aquesta escola el seu cas singular?

Propiciar cada matí aquesta estona d'atenció sostinguda pretén anar més enllà de ser uns exercicis per estar calmat abans de començar les classes o respondre més resolutivament les tasques cognitives i concentrar-se en l'aprenentatge. El silenciament no es pot confondre amb la repressió del pensament i la reflexió. Complementàriament, l'escola Lurdes, ofereix activitats reflexives i de diàleg que ajuden a discernir i formar l'esperit crític.

Com no desvincular aquestes pràctiques de silenciament (mindfulness) del fet religiós?

La literatura consultada posa de manifest el risc que existeix si les pràctiques contemplatives, especialment el *mindfulness*, es deslliguen del seu context ètic-religiós i són aplicades sense tenir una formació adequada, ni les capacitats, ni l'experiència personal prou desenvolupada. L'acompanyament als infants des de la sinceritat de l'experiència viscuda és el que realment els convida a pugar endins.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Pregària en família, bona pregària

Una família de nou germans, amb els seus corresponents marits i mullers i amb els fills i una neta, s'aplega, cada any, el dia de l'aniversari de la mort de l'àvia, per fer una estona de pregària o celebrar l'eucaristia, recordant els avis. Aquest any fou una estona de pregària. Tots els qui pogueren —foren molts— acudiren a la convocatòria. Una pregària senzilla, ben preparada i ambientada, sense pressa: un text de l'evangeli, alguna lectura adequada, unes cançons ben escollides i la participació dels presents amb les seves reflexions i pregàries.

Un dels nets, de vint anys, de manera planera i sentida, formulà la seva pregària a partir de la lectura d'aquest text: «En la nostra família, entre nosaltres, tothom és ben rebut i estimat en una comunió que ens fa peculiars i excepcionals en els temps que corren. Vull transmetre amb la meua pregària la més absoluta de les admiracions cap a les dues persones que són les màximes responsables d'aquesta insòlita germanor: l'avi Joan i l'àvia Montserrat, el més clar exemple amb què he pogut constatar que l'amor no és una utopia, és real, és palpable i, el més important de tot, és a l'abast de tothom,

tothom que estigui disposat a fer certs sacrificis, concessions i renúncies. Els avis ens deixaren, a mi si més no, una herència esplèndida en una frase que es podia llegir en una peça de ceràmica de casa seva: "La mesura de l'amor és estimar sense mesura". Sempre romandrà en la meua memòria i en el meu cor. Els avis són per a mi un referent que, en una vida en què no sé amb què em trobaré, sens dubte, sé com l'afrontaré: amb amor. És per tot això que avui, amb el record dels avis, vull pregar.»

Sempre i en tot moment és bo pregar. Preguar per nosaltres, pels qui ens envolten i pels qui ens han deixat. Els membres d'aquesta família, units en un amor mutu, en comunió d'amor, se senten part de la família de Déu. La família, si és llar de fe viva, esdevé escola de vida cristiana on es comença a conèixer el Crist, que es fa així més proper encara a totes les generacions que aniran venint. Els pares transmeten amb el seu exemple i ensenyaments una manera de viure en família, una manera d'actuar i de pregar. «Estimats meus, si Déu ens ha estimat tant, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres» (Gn 1,6).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La valentía de la compasión

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

Al iniciar la Semana Santa, pedimos al Señor que nos otorgue una mirada compasiva hacia su dolor y hacia el de tantos sufrimientos de nuestros días. Mirar a Aquel que traspasaron; mirar a nuestro amado Jesucristo y dejarnos mirar por Él. En este cruce de miradas, apoyados en la fe, encontramos la esperanza y nos fortalecemos en la caridad.

Con el Santo Padre, siguiendo las reflexiones del Viacrucis del Coliseo del año pasado, nos ponemos «en oración con Jesús en el camino de la cruz». El Papa desarrolló un diálogo con Jesús, una conversación cara a cara con Cristo. Se nos ofrece un bello programa para acompañar al Señor a lo largo de la semana de la Pascua que iniciamos. «Señor Jesús, al mirar tu cruz

comprendemos tu entrega total por nosotros».

Entre todos los que asisten al bárbaro espectáculo de la ejecución, la Verónica, compadecida y valiente, se arriesga por amor y consuela al Señor. Hoy también algunos sufren por ser calumniados y despreciados. Ofrezcamos consuelo; no temamos si hemos de estar solos e ir a contracorriente.

Entre los que por amor siguen y compadecen a Jesús en la vía dolorosa, encontramos la mirada sublime de María, «que bajo la Cruz se convierte en Madre de todos los hombres».

Que la Virgen nos ayude a contemplar a su Hijo y a la humanidad doliente de hoy. Que unidos a la Cruz, al Salvador, nuestra mirada dolorida se llene de misericordia, de amor y de esperanza.

Lectures de la missa diària i santoral

14. ■ Dilluns Sant (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / Sl 26 / Jn 12, 1-11]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

15. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma.

16. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys mrs. a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. ■ Dijous Sant [Missa del Crisma: Is 61,1-3a.6a.8b-9 / Sl 88 / Ap 1,5-8 / Lc 4,16-21; **Missa de la Cena del Senyor:** Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. ■ Divendres Sant [Is 52,13-53, 12 / Sl 30 / He 4,14-16; 5,7-9 / Jn 18, 1-19.42]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. ■ Dissabte Sant. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. ■ † Diumenge de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Vetlla pasqual en la nit santa: Gn 1,1-2,2 (o bé: Gn 1,1.26-31a) / Sl 103 (o bé: Sl 32) / Gn 22,1-18 (o bé: Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18) / Sl 15 / Ex 14,15-15,1 / Sl: Ex 15 / Is 54,5-14 / Sl 29 / Is 55,1-11 / Sl: Is 12 / Ba 3,9-15.32-4,4 / Sl 18 / Ez 36, 16-17a.18-28 / Sl 41 / Rm 6,3-11 / Sl 117 / Lc 24,1-12. **Missa del Dia:** Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Lc 24,13-35)]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial (21)

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de mal factors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meua roba. / Almenys vos, Senyor, no us allunyeu; / força meua, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

✠ Passió de Nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluç (Lc 22,14-23,56) (Fragment final)

Quan arribaren a l'indret anomenat Gòlgota, el crucificaren juntament amb els criminals, un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Jesús deia: †. «Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan». C. Es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus. La gent s'ho estava mirant. Les autoritats deien rient-se'n: S. «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit». C. Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: S. «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix». C. Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus».

C. Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: S. «¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres». C. Però l'altre, renyant-lo, li respongué: S. «¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal». C. I deia: S. «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne». C. Jesús li respongué. †. «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís».

C. Ja era cap al migdia quan s'estengué per tota la terra una foscor fins a mitja tarda: el sol s'havia eclipsat. La cortina que tancava el santuari s'esquinçà per la meitat, i Jesús cridà amb tota la força: †. «Pare, confio el meu alè a les vostres mans». C. I havent dit això, expirà.

(Aquí tothom s'agenolla i fa una pausa.)

El centurió, després de veure el que havia passat, en donava glòria a Déu i deia: S. «És veritat: aquest home era innocent».

C. I tota la gent que era present en aquell espectacle després de contemplar tot el que havia passat se'n tornava donant-se cops al pit. Tots els seus coneguts i les dones que l'havien seguit des de Galilea es mantenien a distància mirant-s'ho.

Hi havia un home que es deia Josep, membre del sanedrí, home noble i bo, natural d'Arimatea, població dels jueus, que esperava el Regne de Déu, i no estava d'acord amb tot allò que el sanedrí havia decidit i havia fet. Aquest home anà a trobar Pilat per demanar-li el cos de Jesús; el desclavà, l'amortellà amb un llençol i el posà en un sepulcre tallat a la roca, on encara no havia estat posat ningú. Era el divendres quan ja començava el capvespre del dissabte. Les dones que havien vingut amb Jesús des de Galilea, seguien fins allà, veient el sepulcre i com havia estat enterrat el seu cos, i se n'anaren a comprar perfums i ungüents. I durant el dissabte guardaren el repòs que la llei prescrivia.

Lectura del llibre de Isaïes (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que me sacaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

Salmo responsorial (21)

R. Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre si tanto lo quiere». R.

Me acorrala una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suerte mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / «Los que teméis al Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel». R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

✠ Pasión de Nuestro Señor Jesucristo según san Lucas (Lc 22,14-23,56) (Fragmento final)

Y cuando llegaron al lugar llamado «La Calavera», lo crucificaron allí, a él y a los malhechores, uno a la derecha y otro a la izquierda. Jesús decía: † «Padre, perdónalos, porque no saben lo que hacen». C. Hicieron lotes con sus ropas y los echaron a suerte.

El pueblo estaba mirando, pero los magistrados le hacían muecas diciendo: S. «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido». C. Se burlaban de él también los soldados, que se acercaban y le ofrecían vinagre, diciendo: S. «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo». C. Había también por encima de él un letrero: «Este es el rey de los judíos».

Uno de los malhechores crucificados lo insultaba diciendo: S. «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros». C. Pero el otro, respondiéndole e increpándolo, le decía: S. «¿Ni siquiera temes tú a Dios, estando en la misma condena? Nosotros, en verdad, lo estamos justamente, porque recibimos el justo pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha hecho nada malo». C. Y decía: S. «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu Reino». C. Jesús le dijo: † «En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el paraíso».

C. Era ya como la hora sexta, y vinieron las tinieblas sobre toda la tierra, hasta la hora nona, porque se oscureció el sol. El velo del templo se rasgó por medio. Y Jesús, clamando con voz potente, dijo: † «Padre, a tus manos encomiendo mi espíritu». C. Y, dicho esto, expiró.

(Todos se arrodillan y se hace una pausa.)

El centurió, al ver lo ocurrido, daba gloria a Dios diciendo: S. «Realmente, este hombre era justo».

C. Toda la muchedumbre que había concurrido a este espectáculo, al ver las cosas que habían ocurrido, se volvía dándose golpes de pecho. Todos sus conocidos y las mujeres que lo habían seguido desde Galilea se mantenían a distancia, viendo todo esto.

Había un hombre, llamado José, que era miembro del Sanedrín, hombre bueno y justo (este no había dado su asentimiento ni a la decisión ni a la actuación de ellos); era natural de Arimatea, ciudad de los judíos, y aguardaba el reino de Dios. Este acudió a Pilato y le pidió el cuerpo de Jesús. Y, bajándolo, lo envolvió en una sábana y lo colocó en un sepulcro excavado en la roca, donde nadie había sido puesto todavía. Era el día de la Preparación y estaba para empezar el sábado. Las mujeres que lo habían acompañado desde Galilea lo siguieron, y vieron el sepulcro y cómo había sido colocado su cuerpo. Al regresar, prepararon aromas y mirra. Y el sábado descansaron de acuerdo con el precepto.

COMENTARI

Una festa d'agraïment a Jesús, poc abans de la seva passió, mort i resurrecció

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

La gent més senzilla, que havia seguit a Jesús, l'havia escoltat i s'havia sentit afavorida per les seves paraules i alguns, fins i tot, pels signes extraordinaris que realitzava (els seus miracles), van saber que es dirigeix a Jerusalem, i el van voler aclamar.

Havien vist el que feia i deia, i amb crits lloaven Déu, i deien: «Beneït sigui el rei, el que ve en nom del Senyor. Pau al cel, i glòria allà dalt». Jesús s'ho deixa fer pujant d'alt d'un burret guarnit amb diferents mantells. Desitja recollir l'alegria i l'agraïment dels seus seguidors.

També nosaltres, agraïts al Senyor-Jesús li diem avui: «Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel».

Avui fem festa, amb els nens i tota la família; Jesús, el Fill de Déu, ve a nosaltres i el volem aclamar.

Els propers dies d'aquesta setmana, que anomenem «Setmana Santa», anirem commemorant i fent ben nostres tots aquells esdeveniments que Jesús, el Crist, va sofrir abans d'arribar a la seva Gloriosa Resurrecció.

Per tal d'ajudar-nos a viure-ho més plenament, l'Església ens demana que fem una lectura pausada i meditativa dels textos evangèlics que ens parlen de la Passió de Jesucrist.

Aquest any, ho fem seguint l'Evangeli segons sant Lluç, i podem remarcar uns trets ben concrets de la Passió segons aquest evangelista:

- Jesús apareix com el Servent Sofrent, de qui ja parlava el profeta Isaïes; i això ens ajuda a entrar-hi en sintonia, amb totes els nostres patiments.
- Però el seu camí condueix a la glòria, passant pels designis de Déu per arribar a la Salvació; el seu sofriment, no és inútil; salva.
- Presenta Jesús com a màrtir (testimoni), el just perseguit, per la seva bondat, que és font de salvació per a tots els qui el troben en el camí de la creu.
- Es remarca la seva innocència, per quatre vegades ho diu Pilat, i també el centurió al costat de la creu.
- La responsabilitat de la seva condemna recau en els responsables religiosos del seu poble. Molta gent l'estimava.
- Jesús s'abandona totalment a la voluntat de Déu Pare. «Pare, confio el meu alè a les vostres mans.»
- Mostra la tristesa dels seus deixebles.
- Convida el creient a ser un testimoni valent de fe.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Viacrucis a les parròquies de Sant Ramon de Penyaforat i els Àngels.

El proper divendres, 18 d'abril, a les 10.30 h, el cardenal Omella presidirà el Viacrucis entre aquestes dues parròquies barcelonines (Rambla de Catalunya, 115).

Diumenge de Pasqua en la Ressurrecció del Senyor. El proper diumenge, 20 d'abril, a les 12 h, missa presidida pel cardenal Joan Josep Omella, amb Benedicció papal. Aquesta celebració litúrgica també serà retransmesa per Ràdio Estel (106.6 FM).

Festa de la Divina Misericòrdia. El proper diumenge, 27 d'abril, de 14 a 17.30 h, exposició del Santíssim. A les 14 h, res del Rosari. A les 15 h, res de la «Coronilla» de la Divina Misericòrdia. A les 17.30 h, benedicció i reserva del Santíssim. Benedicció de medalles i estampes. A les 18 h, missa solemne, presidida pel cardenal Joan Josep Omella. Després de la comunió, pregarem la Consagració a la Divina Misericòrdia. Per a més informació: tel. 934 261 622. Organitza: Adoradores de la Divina Misericòrdia (c/ Floridablanca, 116, baixos).

AGENDA

Càritas Catalunya. El proper dilluns, 14 d'abril, a les 9.30 h, Mons. Javier Vil-

anova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, assistirà a l'Assemblea General de Càritas Catalunya, al bisbat de Sant Feliu de Llobregat (c/ d'Armenteres, 35).

Campanya «40 dies per la Vida». El proper dilluns, 14 d'abril, a les 20.30 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la missa amb motiu del final de la campanya «40 dies per la Vida», a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià (c/ del Rector Voltà, 5).

Basílica de la Sagrada Família. Els dies 14 i 15 d'abril, a partir de les 21 h, la ciutadania podrà veure a la façana de la Passió un esdeveniment únic de música i llums amb textos de Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona. Cada dia hi haurà dues sessions de 20 minuts de durada. La primera sessió serà a les 21 h i la segona serà a les 21.30 h, en català i castellà, alternativament. Aquesta activitat és d'accés lliure i gratuït.

Vetlla de pregària en memòria dels màrtirs. El proper dimarts, 15 d'abril, a les 19.30 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la Vetlla de Pregària en Memòria dels Màrtirs, organitzat per la Comunitat de Sant'Egidi, a la Basílica de Sant Just i Pastor (Plaça de Sant Just, s/n).

Inscriu-te al Betel'25. El proper dissabte, 26 d'abril, se celebrarà una nova edició de Betel. Les inscripcions ja

són obertes. Podeu trobar més informació i inscriure'us llegint aquest codi QR.

Parròquia de Sant Ramon Nonat. El proper dissabte, 3 de maig, a les 12 h, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà l'Eucaristia amb motiu dels 100 anys de la posada de la primera pedra de la parròquia (Av. de Sant Ramon Nonat, 1).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Breu tractat de la tranquil·litat de l'ànima, de Sant Miquel dels Sants. Aquest llibre de 276 pàgines, editat per l'Editorial Fragmenta, presenta per primera vegada aquest tresor de la mística catalana i universal en llengua catalana. El *Breu tractat de la tranquil·litat de l'ànima*, posa a l'abast del lector un missatge més actual que mai: com viure amb serenitat i plenitud, superant les inquietuds i les preocupacions mundanes, i trobar l'equilibri personal i la pau interior. Aquesta rigorosa edició crítica, a càrrec d'Abel Miró i Comas, inclou un detallat estudi, notes i comentaris que ajuden a comprendre millor el missatge de Miquel dels Sants i si-

tuar-lo dins del seu context històric i filosòfic.

Com ser una Església sinodal missionera,

de Mons. Francesc Conesa. En aquest llibre de 142 pàgines, editat per l'Editorial Claret, el bisbe de Solsona i pare sinodal, comparteix la seva experiència directa en el Sínode i analitza les seves principals conclusions. Basant-se en el Document final aprovat per l'Assemblea i assumit pel sant Pare, ofereix una mirada clara i profunda sobre els desafiaments i oportunitats d'una Església que vol anunciar l'Evangeli sense por. Un llibre essencial per comprendre el present i el futur de l'Església en clau sinodal.

Benedicto XVI y la conciencia. La objeción ante la ley injusta. Aquest llibre de 149 pàgines, editat per l'Editorial Didaskalos, és una obra redactada

per aquells que busquen comprendre els complexos vincles entre veritat, moral, consciència, dret i llibertat individual, que convida a la reflexió sobre el significat veritable de la justícia i el paper de la consciència en la construcció d'un ordre social més ètic.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Acompañemos a Jesús

Nos encontramos en el inicio de la Semana Santa. Hoy recordamos el episodio en que Jesús entró humildemente en Jerusalén montado en un pollino. El evangelista Juan cuenta que muchos habitantes de Jerusalén salieron al encuentro de Jesús llevando ramas de palmera. Hoy nos uniremos a ellos en la bendición de los ramos y en la Misa de la Pasión.

Los ritos de la celebración de esta fiesta recogen el gozo con que el pueblo esperaba al Mesías, pero también reflejan el inicio del drama que vivió Jesús. Y es que en este día recordamos el comienzo de su Pasión, Muerte y Resurrección.

Hoy, inspirándome en algunas homilías del papa Francisco, quisiera compartir con vosotros algunas reflexiones que nos ayudarán a acompañar a Jesucristo en estos momentos tan decisivos para su vida y para la vida de la Iglesia.

En la segunda lectura de la Eucaristía del Domingo de Ramos podemos leer que Cristo se humilló hasta tomar la condición de esclavo (cf. Flp 2,7). El Papa dice a menudo que estas palabras nos revelan cuál era el «estilo de vida» de Jesús. Jesús vivió en un pueblo humilde, pasó por la vida haciendo el bien a todos, y no tuvo un lugar «donde reclinar la cabeza» (Mt 8,20). Este estilo de vida es un modelo para nosotros. Jesús nos enseña a vivir con humildad, a optar siempre por el camino del amor y del servicio. Sigamos el ejemplo de tantas personas que, con creatividad y alegría, dedican discretamente su tiempo a los demás.

El texto del Evangelio que hoy proclamamos es el de la Pasión según san Lucas. Es un texto largo en el que podemos reflexionar sobre la actitud que tuvieron las personas que se encontraron con Jesús durante su Pasión y muerte. Contemplemos a las multitudes que alaban a Jesús en la entrada en Jerusalén, pero se desentienden de

Él a los pocos días. Fijémonos en los discípulos de Cristo; se ven sobrepasados por la situación y no comprenden nada de lo que sucede.

El Papa nos pide que leamos el texto con atención, nos situemos en la escena y nos preguntemos: «¿Quién soy yo ante Jesús?». Es decir, ¿con qué personaje me identifico más? Pidamos al Señor que nos ayude a tener la actitud de Simón de Cirene. Simón, aunque venía cansado de trabajar, ayuda a Jesús a llevar su Cruz. Tomemos ejemplo de José de Arimatea. Él, discretamente, pide a las autoridades el cuerpo de Jesús y le da una sepultura digna.

Queridos hermanos y hermanas, durante esta semana que hoy comienza, acompañemos a Jesús en el camino de su Pasión, Muerte y Resurrección. Dejémosnos afectar por la última y definitiva manifestación de amor de Dios por cada uno de nosotros. Procuremos estos días santos fijar nuestra mirada en el Señor que todo lo sufre y vive por amor a nosotros, por amor a ti y a mí. ¡Qué derroche de amor! Junto a Jesús, están también las personas más vulnerables, crucificadas por el sufrimiento. No las dejemos jamás solas. No permitamos que la voz de los que sufren se pierda en el silencio de la indiferencia (cf. Homilía del papa Francisco. Domingo de Ramos. 2 de abril de 2023).

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM